

ske var begrundet i, at man gerne vilde vide noget om Planerne for Anstaltens Ledelse. Saadant noget var aldrig hørt før. Naa, jeg skal nu give Afkald paa at stille Forslag om Nedsættelse af Udvalg, ikke paa Grund af den højtærede Ministers Forbavselse, men fordi de andre Ordførere har anmodet mig om det, og saa unægtelig i den bestemte Forventning, at vi i hvert Fald i den følgende ordinære Samling faar forelagt et Lovforslag vedrørende Administrationen af Anstalten, idet det er klart fremgaaet af denne Diskussion, at Forholdet mellem Rigsdagen og Anstalten trænger til en grundig Revision.

Finansministeren (Brandes): Forslag om Ændringer i Anstaltens Virksomhed er allerede udarbejdet af den nuværende Bestyrelse og har ogsaa været behandlet af Finansministeriet, men jeg har ment, at Tiden ikke var inde til at komme med et saadant Forslag, og har sagt — hvad jeg godt kan gentage, hvis det ærede Medlem ønsker det —, at der vil være Rimelighed for, at et saadant Forslag kommer i den næste ordentlige Rigsdagssamling. Men jeg kan naturligvis ikke indestaa for, hvad den Finansminister, der kommer, mener om denne Sag; jeg kan kun give Løfte paa egne Vegne, og jeg maa da gaa ud fra som den mest nærliggende Mulighed, at det ikke er mig, som er Finansminister i den næste ordentlige Rigsdagssamling.

Det ærede Medlem er stadig forbavset over, at den matematikkyndige Direktør skal være Forretningsfører, idet han oppfatter „Forretningsfører“ som et andet Udtryk for „Forretningsmand“. At en matematikkyndig Mand ikke kunde være Forretningsmand, er mig ikke klart; de to Ting er ikke Modsetninger. Jeg skulde tro, at der er store Matematikere i Verden, der har tjent mange Penge, og om Folk, som er matematikkyndige, altsaa forstaa at regne, kunde man godt tænke sig, at de ogsaa kunde regne noget ud til deres egen Fordel og til Anstaltens Fordel. (Af-brydelse af *Fraenkel*). Det er urimeligt, siger det ærede Medlem, det er altsaa en forskellig Anskuelse, vi har, om Muligheden for, at visse Mænd, foruden at have en videnskabelig Uddannelse, ogsaa kan forstaa sig paa Pengeanbringelse og lignende, og det vilde undre mig, om den Mand, der altsaa har gennemgaaet Anstaltens forskellige Grader og dernæst siddet i Bestyrelsen, ikke skulde have nogen Kundskab om, hvorledes Anstalten ogsaa forret-

ningsmæssigt skulde ledes. Men jeg vil meget gerne tillade mig, hvis den højtærede Formand giver sit Samtykke til det, at oplæse, hvad der egentlig er Forretningsførerens Virksomhed, det er maaske ikke det ærede 16de Medlem for Hovedstaden bekendt, det er ikke ret langt, men dog nogle Linier. Der staar i Instruksen: „Forretningsføreren har, foruden de ham . . . lige med Bestyrelsens øvrige Medlemmer paahvilende Forpligtelser, følgende særegne Pligter: Alle Bestyrelsens Ordre til Anstaltens Embedsmænd og Betjente gaar igennem Forretningsføreren, som har det umiddelbare Tilsyn med disse, leder den daglige Forretningssgang og afgør alle løbende Sager under sit Ansvar, hvorunder forstaaes, at han dels er Udfører af den samlede Bestyrelsens Beslutninger, dels selv beslutter og besørger udført Alt, hvad der ikke foran er berørt som henhørende særlig under den samlede Bestyrelse eller enkelte af dens andre Medlemmer. Han kan derfor ogsaa antage saadanne Forsikringer og beslutte saadanne Udbetalinger, hvortil der ikke ifølge § 3 udfordres den samlede Bestyrelsens Beslutning“. Der staar desuden, at „Forretningsføreren opbevarer Anstaltens Formue, forsaavidt denne ikke er betroet Kassereren, og assisteres herved af Kontorchefen“. Det forekommer mig at være de vigtigste Bestemmelser for Forretningsføreren, og det er mig i Øjeblikket ikke klart, hvorfor matematikkyndige Mennesker ikke kan gøre det, særlig naar de, som sagt, har siddet i Anstalten i lang Tid.

Det ærede Medlem har afstaaet fra at faa Sagen i Udvalg ud fra en Motivering, som glæder mig, idet det ærede Medlem er gaaet ud fra, at der til sin Tid vil blive forelagt Rigsdagen et Lovforslag om hele Anstaltens Virksomhed eller rettere om dens udvidede Virksomhed.

Det ærede Medlem mente, at jeg var ikke radikal, og mente øjensynlig, at det at være radikal bestod deri, at man paa et hvilket som helst Punkt altid skulde ønske det bestaaende forandret. Men det maa jeg sige: saa radikal er jeg ikke, at jeg ikke kan tænke mig, at der er visse Ting, som man kan lade staa, især Smaating, uden at det skulde berøre ens radikale Naturel som Politiker. I den Henseende maa jeg altsaa melde mig fra, hvis det ærede Medlem vil indrullere mig i sin særlige radikale Garde. Jeg maa altsaa finde mig i, at der, hvor jeg er, betragter man mig som temmelig radikal,